

РЕШЕНИЕ

№ 3592

гр. София, 27.05.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав,
в публично заседание на 20.05.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Павлова

при участието на секретаря Росица стоева, като разгледа дело номер **11204** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно - процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 172, ал. 4 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).
Образувано е по жалба на Т. Б. Д. срещу заповед № 11774 от 14.03.2012 г., издадена от началника на група „АНД“ при отдел „Пътна полиция“ - СДВР, с която на основание чл. 171, т.1, б”е” от ЗДвП на оспорвания е наложена принудителна административна мярка – временно отнемане на свидетелството за управление на МПС до предоставяне на сключена валидна застраховка.

В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, като се твърди, че неправилно е приложена принудителната административна мярка спрямо оспорвания, доколкото същият не е собственик на процесното МПС. Искане за отмяната на административния акт.

Ответната страна – началникът на група „АНД“ към отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Административен съд София град, I отделение, IV състав, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

Съставен е акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 11774 от 01.03.2012 г. (с бл. № 340831) от Б. Л. С. – полицаи ООР при 09 РУП - СДВР, против Т. Б. Д. за това, че на 01.03.2012 г. в 02.40 часа [населено място],[жк]по [улица]с посока от [улица]към ул. „108” срещу бл. 268 управлява лек автомобил Волво Х С90

с ДК [рег.номер на МПС] , собственост на Д. С. К., като е констатирано, че водачът управлява МПС без сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност” и на предното стъкло няма залепен валиден стикер. АУАН е подписан от оспорващия без възражения.

Издадено е наказателно постановление (НП) № 11774 от 14.03.2012 г. от началника на група „АНД” към отдел „ПП” – СДВР, с което за нарушение на чл. 315, ал. 1, предл. 2 от Кодекса за застраховането (КЗ) на Т. Б. Д. е наложено административно наказание – глоба в размер на 500 лева на основание чл. 315, ал. 1, т. 1 от КЗ.

С обжалваната в настоящото производство заповед № 11774 от 14.03.2012 г. на началника на група „АНД” към отдел „ПП” при СДВР на Т. Б. Д. е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т.1, б.”е” от ЗДвП – временно отнемане на свидетелството за управление на МПС до предоставяне на сключена валидна застраховка.

В хода на съдебното производство са представени и приети по делото застрахователна полица № 11112000700180, издадена от [фирма] с дата на сключване 01.03.2012 г. със срок на полицата – 1 година, на името на Д. С. К. относно МПС – Волво ХС90 с рег. № С0788, както и свидетелство за регистрирано МПС – л. а. Волво с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на Д. С. К.. Съгласно граждански договор от 03.02.2013 г., сключен между Д. С. К. и Т. Б. Д. работодателят възлага, а работникът приема да бъде назначен да длъжност „шофьор” на автомобил „Волво” с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на работодателя.

При така установената фактическа обстановка съдът направи следните правни изводи: Оспорената заповед е връчена на адресата си на 09.10.2012 г., като жалбата срещу административния акт е подадена направо пред Административен съд София град с вх. № 24912 от 23.10.2012 г. Следователно, жалбата е подадена в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е акта с целта на закона.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган. Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, т. 2, 4, т. 5, б.”а” и т. 6 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност. По делото е представена заповед № І з-1393 от 09.08.2007 г. на министъра на вътрешните работи за упълномощаване на определена категория длъжностни лица за издаване на принудителни административни мерки съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, между които е началникът на група „Административно-наказателна дейност” отдел „ПП” при СДВР, който в случая се явява издател на акта.

Съдът намира, че оспорената заповед е издадена при липса на съществени процесуални нарушения и при правилно прилагане на материалния закон.

По смисъла на чл.171, т.1 от ЗДвП принудителните административни мерки се прилагат за осигуряване безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения по този закон, поради което те са от вида на преустановяващите ПАМ. Волеизявлението за прилагането на ПАМ се

обективира в заповед, която има характер на индивидуален административен акт по смисъла на чл.21, ал. 1 от АПК и се издава по реда на глава Пета, раздел Втори от АПК. Предпоставка за издаването на заповед с правно основание по различните състави на чл.171 от ЗДвП е извършено от водача на МПС съответно на хипотезата на правната норма административно нарушение, което се установява с акт за административно нарушение (АУАН), съставен от компетентните длъжностни лица. Съгласно чл.189, ал. 2 от ЗДвП АУАН се ползва с доказателствена сила до доказване на противното, поради което доказателствената тежест за установяване на фактическа обстановка, различна от тази по АУАН, лежи върху жалбоподателя срещу заповедта за прилагане на ПАМ.

В хипотезата на чл.171, т. 1, б. „е” от ЗДвП спрямо водач на МПС, който управлява МПС без застраховка „Гражданска отговорност” на автомобилистите, може да бъде наложена принудителна административна мярка „временно отнемане на свидетелството за правоуправление на МПС” до предоставяне на сключена валидна застраховка.

В процесния случай по категоричен начин се установява, че посочената дата, място и час оспорващият е управлявал МПС – л.а. Волво [рег.номер на МПС] без застраховка „ГО” на автомобилистите, като не е представил такава на контролните органи на отдел „ПП” – СДВР. Без значение за налагане на ПАМ е обстоятелството дали лицето е собственик или не на автомобила, тъй като законът предвижда налагането на съответната ПАМ на водача на МПС. От приетата застрахователна полица се установява, че задължителната застраховка „ГО” на автомобилистите за посочения лек автомобил е сключена след извършване на административното нарушение – на 01.03.2012 г. в 10.01 часа, а не както твърди жалбоподателят на 28.02.2012 г.

За да се приложи ПАМ по чл. 171, т.1, б. „е” от ЗДвП, достатъчно е да се установи, че водачът на МПС няма сключена застраховка „ГО” на автомобилистите и съответно, ПАМ се налага до отпадане на основаниято, т.е. до представяне на сключена валидна застраховка.

В случая фактическите основания за издаване на обжалваната заповед са се осъществили и наложената на Т. Д. ПАМ по чл. 171, т.1, б.„е” от ЗДвП е издадена при наличието на предвидените в закона материалноправни предпоставки.

Заповедта за прилагане на принудителната административна мярка съдържа необходимите реквизити, визирани в разпоредбата на чл.171, т. 1, б. „е” от ЗДвП, във връзка с чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. Оспореният акт е мотивиран, включително и чрез препращане в съдържанието му към съставения акт за установяване на административно нарушение - за фактическите обстоятелства, възприети от органа при произнасянето му. Налице е и съответствие между посочените правни и фактически основания - посоченият чл.171, т. 1, б.„е” от ЗДвП предвижда налагане на принудителната административна мярка именно в случаите на управление на МПС без задължителна застраховка „ГО” на автомобилистите.

Въз основа на гореизложеното се обосновава извода, че оспорената заповед се явява издадена при наличието на предвидените в чл.171, т. 1, б.„е” от ЗДвП материалноправни предпоставки, в установената от закона писмена форма, при липса на съществени процесуални нарушения, същата е надлежно мотивирана и е съобразена с целта на закона.

По тези съображения жалбата на Т. Б. Д. следва да бъде отхвърлена като

неоснователна.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 4 от АПК, Административен съд София град, I отделение, IV състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Т. Б. Д. срещу заповед № 11774 от 14.03.2012 г., издадена от началника на група „АНД“ при отдел „Пътна полиция“ - СДВР, с която на основание чл. 171, т.1, б”е” от ЗДвП на оспорвания е наложена принудителна административна мярка – временно отнемане на свидетелството за управление на МПС до предоставяне на сключена валидна застраховка.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено и получаването на препис от съдебния акт.

Административен съдия: